

Asia: VN/7491/2024

Vanhojen metsien kriteerit Suomessa

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Luonnonperintösäätiö haluaa kiinnittää huomiota siihen, että näiden metsäkriteerien luominen on jo nyt sotkenut ja sotkee jatkossakin suomalaisten käsitystä siitä, millainen on luonnonsuojelullisesti arvokas vanha metsä, vaikeuttaa tällaisten metsien suojelemiseksi tehtävää työtä sekä asian tuomista esille julkisuudessa.

Säätiölle on jo nyt tullut tiedusteluja kansalaisilta ja tukijoilta siitä, eikö Etelä-Suomessa enää ole vanhoja metsiä suojeltavaksi, onko kysyjän oma metsä sittenkään suojelun arvoinen ja miten nämä kriteerit vaikuttavat säätiön työhön. Työmme jatkuu ennallaan, mutta erilaisten vanhan metsän kriteerien (esimerkiksi metsälain luontotyytit, EU:n luontodirektiivin habitaattien määritelmät, Metso-ohjelman kriteerit sekä nyt luotavana olevat kriteerit) rinnakkaiselo sekoittaa nyt selvästi asioita. Tähän tulee ehdottomasti jatkossa kiinnittää huomiota erityisesti viestinnässä. Myös metsänomistajille on selkeytettävä, että moni näitä kriteerejä täyttämätön metsä on kuitenkin luonnonsuojelullisesti arvokas. Kokonaistavoite metsäluonnon köyhtymisen pysäyttämiseksi liukuu vain kauemmas, jos epärealistiset mielikuvat suojeluarvoisten metsien luonteesta leviävät laajemmalti.

Mitä varsinaisiin kriteereihin tulee, ne ovat yksiselitteisesti liian kireät ja esimerkiksi Luonnonperintösäätiön työn kannalta käyttökelvottomat. Kriteerit ovat nähdäksemme niin tiukat, että edes kaikki täysin luonnontilaiset metsät eivät niitä täytä: tämä kertoo riittävästi kriteerien luonteesta.

Luonnonperintösäätiön toimintatapa on metsäalueiden hankkiminen suojelutarkoituksiin lahjoitusvaroin ja suurin osa hankittavista alueista tulee nykyään säätiön tietoon metsänomistajien suorina tarjouksina ja yhteydenottoina. Tähän tarkoitukseen saatujen lahjoitusvarojen määrä on ollut selkeässä kasvussa. Toivomme, etteivät nyt tehtävät epäkäytännölliset kriteerit lannista metsänomistajia tarjoamasta alueita meille jatkossakin. Säätiö ostaa alueita ennen kaikkea

yksityismetsistä, mutta koska metsiensuojelutarvetta ei voida täyttää vain yksityismetsien kohteilla, valtion tulee omien metsiensä osalta varmistaa monimuotoisuudelle tärkeiden metsäalueiden suojelu mielekkäinä kokonaisuuksina, kun yksityismetsissä laajempien kokonaisuuksien luominen on hankalampaa.

Hölttä Harri
Luonnonperintösäätiö